

[Bollmann]

grundskatterne, og dertil vil jeg da sige, at efter den kommentar, indenrigsministeren kom med, må jeg have misforstået et eller andet i det svar, jeg fik i efteråret på et spørgsmål om, hvorvidt man havde presset kommunerne til at forhøje grundskatterne eller holde dem på det samme niveau som tidligere.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Og så er det indenrigsministeren til afrunding.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Tak, hr. formand!

Må jeg sige til hr. Aksel Pedersen, der bør lytte opmærksomt efter ligesom eleverne i skoleklassen, at jeg sagde, at for 1978 var det 13 promille, hvoraf 2 promille for landbrugs vedkommende skulle gives som støtte til animalsk produktion. Jeg gentager, at det er for 1978. Det, det drejer sig om, er 1979, og det er det, man skal tale om i løbet af året.

Må jeg sige til hr. Bollmann, at jeg har tidligere sagt, og jeg vil gentage, at det giver mig anledning til at overveje, om ikke vi bør indføre en minimumsgrænse for grundskyld, og så bliver man naturligvis også nødt til at lave en maksimumsgrænse, for det kan ikke været rimeligt, at nogen kører på frihjul. Det var det, jeg sagde, og det gentager jeg.

(Kort bemærkning).

Aksel Pedersen (V):

Jeg beder indenrigsministeren gentage promillen for 1979. Jeg hører meget dårligt, og det smuttede for mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om erhvervsdynamiske foranstaltninger [af Niels Helveg Petersen (RV), Palle Simonsen (KF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 31. Fremsat 15/11 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Det forslag, som her er fremsat, er jo udsprunget af de drøftelser, der førte frem til augustforliget. Herunder fremdrog såvel det radikale venstre som det konservative folkeparti ønsket om, at man ud over de foranstaltninger til ophjælpning af erhvervslivet, som lå i forbedrede og ændrede afskrivningsregler, også fik gennemført foranstaltninger, som kunne komme de virksomheder til hjælp, der i særlig grad var arbejdskraftforbrugende, og man forestillede sig – sådan opfattede jeg det i hvert fald – at man skulle lave en slags parallelafskrivning for de virksomheder, der forøgede ansættelsen af arbejdskraft.

Jeg vil gerne sige om dette specielle forslag, at det tror vi ikke i regeringen er hensigtsmæssigt, og det mener vi ikke bør gennemføres, thi forholdet er jo det, at den investering, der sker i arbejdskraft, bliver afskrevet 100 pct. Den lønudbetaling, der finder sted, er fuldstændig fradragsberettiget som en del af virksomhedens udgifter. Det, der altså skulle være tale om, var, at man gennemførte en afskrivning ud over de 100 pct. Det kan man gøre, hvis man mener, det er hensigtsmæssigt at vælge den form, ellers kan man vælge en anden form.

Vi tror ikke på, at afskrivningsformen er hensigtsmæssig, for den vil komme til at ramme meget tilfældigt imellem selskaber og enkeltmandsfirmaer, og den vil for enkeltmandsfirmaers vedkommende komme til at ramme meget forskelligt, alt efter hvorledes den pågældende indehavers indtægt er. Det, der er indholdet i en sådan tanke, er, at man under afskrivningsformen vil yde et tilskud til virksomhederne, og da er vi af den opfattelse, at skal man gå den vej, skal det være den klare tilskudsvej.